

— Пръвъ пхтъ ли сега идешъ въ Цариградъ?

— Не; третій, може и четвъртый пхтъ.

— Имашъ ли другъ нѣкой роднина на сѣщото име.

— Не си знаешъ всичкиятъ роднини, и незнамъ що да кажъ, може и да имамъ.

— Хж, смѣнка министерствъ усмихнхто.

— Былъ ли си нѣкога въ Букурешъ, попыта тълковникътъ.

— Не.

— Припомни си добръ.

— Какво ще си припожнямъ, не знаешъ ли че не съмъ былъ никога?

— Но може да ти незнася нѣщо да знаемъ ный че си былъ ты тамъ.

— Какво не ще ми изнася? рече подпытванныйтъ зачуденъ.

— Имашъ ли нѣкое познанство съ тогози тука, другаря си.

— Съдружници смы въ търговіхтъ,

— Отдавна ли?

— Отъ нѣколко години насамъ.

— Каквж търговіж правите?

— Прѣпродавна.

— Сега какво да правите сте дошли тука? Какво ще купувате.

— Съдружникътъ ми Ангели ще иде за жита до Галацъ и Ибраила, а че ако види другж нѣкаквж работж може и до Букурешъ да иде.

— Имате ли тука нѣкого познанихъ.

— Прѣпорѣчени смы до единъ познать търговецъ.

— До кого.

— До нѣкого си Паскаля Тоннера.

Тълковникътъ справи джугы и кывиж съ главж, което показваше че е сполучилъ което е желаялъ.